ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Τοῦ κ. Ἀντων. Σταθακοπούλου
τ. Ὑπ)τοῦ Ἐνώσ. Συν)σμῶν Πατρῶν

Ἀπὸ τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Συν)σμῶν ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς.

«Ὁ δημοσιευθεὶς νόμος ἀπέκλεισε τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸν τῶν τηλεπικοινωνιῶν, ἐνῶ ἐβέχθη ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐμπορο)βιομηχάνων καὶ τῶν ἐργατῶν. Εἶναι μία ἀκόμη ἀπόδειξις ὅτι οἱ ἀγρόται καὶ αἱ ὀργανώσεις των θεωροῦνται κατώτεροι καὶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμπαρακάθηνται εἰς τὰ Συμβούλια Διοικήσεων Ὀργανισμῶν πού ἐνδιαφέρουν καὶ αὐτούς. Σημειώνομεν καὶ αὐτὴν τὴν κακομεταχείρισιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου καὶ ζητοῦμεν πλέον τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς...»

Διαφωνοῦμεν ριζικώτατα μὲ τὸν τρόπον τῆς αἰτήσεως πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων ἀξιώσεων τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου. Δὲν ἐγκρίνομεν οὐδεμίαν ἐπέμβασιν πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς λη)θείσης ἀποφάσεως ἀποκλεισμοῦ τῆς ἀγροτικῆς τάξεως ἀπὸ τὸν ἑνιαῖον ὀργανισμὸν τηλεπικοινωνιῶν, οὔτε τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀκόμη δὲ περισσότερον τῶν Ἀμερικανῶν φίλων μας. Ἔπρεπε μόνος τουδόκ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀντληφθῇ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἱσιήμου Κράτους, νὰ δίδη παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ προβάδισμα στούς ἀγρότας μας διὰ τῶν ἐκπροσώπων του. Ἔπρεπε ἀκόμη περισσότερον νὰ τὸ εἴχον ἤδη ἀντιληφθῇ οἱ λοιποὶ ἐν τῇ Κυβερνήσει Ἀρχηγοί Κομμάτων, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐκτὸς τῆς Κυβερνήσεως κομματάρχαι καὶ ὅλοι οἱ ἐκ τῶν ἀγροτῶν μας ἐκλεγέντες Βουλευταί. Δὲν τὸ ἀντελήφθησαν ὅμως. Τόσον τὸ χειρότερον γι' αὐτούς. Ὑπάρχει ἤδη ἕνα χάσμα, ἀρκετὰ μεγάλο, μεταξὺ τῶν ἀγροτῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων μαζὶ, χάσμα τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησαν οἱ ἐν τῇ ἡγέτιδι τάξει ἐμφανιζόμενοι πνευματικοί —πολιτικοί ἐκπρόσωποι τοῦ Λαοῦ. Ἀντὶ δὲ νὰ φροντίζουν πῶς καὶ μὲ ποῖον τρόπον νὰ μικραίνουν τό χάσμα αὐτό, διὰ πράξεων αἵτινες θὰ τέρουν τὸν ἀγροτικὸν κόσμον εἰς μίαν συνδιλλαγὴν μαζύ μ' αὐτούς, τουναντίον ἐπωφελοῦνται κάθε εὐκαιρίας, ὥστε τὸ χάσμα αὐτὸ νὰ τὸ μεγαλώνουν.

Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμε διὰ τὰς ἐπιφυλακτικὰς τελευτὰς καὶ πανηγυρικὰς τῶν ἀστικῶν κέντρων, ὅτι ἐμβάλλεται τόσον οἱ κατὰ τόπους ἐκπρόσωποι τοῦ κράτους, ὅσον καὶ οἱ Δήμαρχοι τῶν διαφόρων πόλεων, ἀκόμη δὲ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τιτλοῦχοι, εἰς ἐκάστην πρόσκλησίν των πρὸς παράστασιν εἰς μίαν ὀοξολογίαν, μίαν παρέλασιν, μίαν θρησκευτικὴν λιτανείαν, μίαν ὀεξίωσιν, νὰ μὴ ξεχνοῦν μεταξὺ τῶν προσκαλημένων νὰ σημειώνουν ἐκ τῶν πρώτων, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἀγροτῶν μας. Δυστυχῶς τὴν πρωτοβουλίαν ἡμας αὐτὴν τὴν ἠγνόησαν ὄχι μόνον οἱ ἐν τοῖς ἀστικοῖς κέντρεις ἐκπρόσωποι τοῦ κράτους καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἀγροτῶν μας. Ἴσως διότι ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ προῆλθε ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ὄχι ἀπὸ αὐτούς. Πολὺ σωστὰ λοιπὸν οἱ ἀστοὶ νὰ μᾶς ἀγνοοῦν, ἀφοῦ μόνοι μας προκαλοῦμεν αὐτὴν τὴν ἄγνοιαν. Ἀφοῦ μόνοι μας τὴν μποϋκοτάρομεν διὰ τῆς σιωπῆς μας. Ἂς μὴ μᾶς κακοφαίνεται λοιπὸν ὅταν μᾶς ἀγνοοῦν καὶ γενικώτερον καὶ ἂς πάψωμεν νά γινώμαστε ἱκέται πρὸς τοὺς ἁρμοδίους νὰ μᾶς ὑπολογίζουν.

Ὑπολογίζουν τούς ἐργάτας. Μάλιστα. Πολὺ καλὰ κάνουν. Διότι οἱ ἐργάτες εἶναι συνειδητὰ ὠργανωμένοι. Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τούτων ἔχουν πίσω κόσμο πειθαρχημένον. Ὑπολογίζουν τὰς λοιπὰς τάξεις καὶ τὰς καλοῦν, καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους των τούς τοποθετοῦν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μὲ τοὺς ἑαυτούς των. Τοὺς ἀγρότας ὅμως γιατί νὰ τοὺς ὑπολογίσουν; Ποῦ εἶναι οἱ ἐκπρόσωποί των; Ποῦ παρουσιάζονται αὐτοί; Μέ ποίαν δύναμιν; Ποῦ εἶναι ὁ κόσμος ποὺ θὰ τούς ἀκολουθήσῃ σὲ μιὰ περίσταση ἀνάγκης; Ἂς μὴ γελοιώμαστε. Δὲν χρειάζεται νὰ τὸ ποῦμε ἐμεῖς. Εἶναι κοινὸ μυστικό. Καὶ τὸ μυστικὸ αὐτὸ τὸ ξέρουν ὅλοι οἱ ἀστοί, ὅλοι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἡγέτιδα τάξιν τῆς Πατρίδος, μας μορφωμένοι τῶν πόλεων, τόσον εἰς τὴν ἐπιστήμην, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὴν πολιτικήν. Εἶναι ἡ μαύρη ἀλήθεια ποὺ λέμε. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴ λέμε. Πρέπει νὰ τὴν ἐπαναλαμβάνουμε κάθε ὥρα, κάθε λεπτό. Νὰ τὴν διαλαλοῦμε μ' ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτουμε, μὲ τὶς ἀγροτικὲς ἐφημερίδες μας, μέσα στὶς Γενικὲς Συνελεύσεις μας, στὰ καφενεῖα τῶν χωριῶν μας, στὶς συζητήσεις μας μὲ τὸν κόσμον αὐτὸν τὸν μοιρολάτρη τῆς ὑπαίθρου, παντοῦ ὅπου βρισκόμαστε. Νὰ τοῦ λέμε κάθε ὥρα κάθε στιγμὴ.

Νὰ τὸν ποτίζουμε στὴν ἰδέα ὅτι πρέπει κι' αὐτὸς κάποτε νὰ ξυπνήσῃ ἀπὸ τὸ λήθαργο ποὺ βρίσκεται σήμερα, ὁμι πρέπει νὰ βγάλη τὴ μοιρολατρία ποὺ κρατάει φανατισμένα μέσα στὴ ψυχή του ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Ὄχι πὼς τὰ βρῆκε, βάλλα ὅπως παρουσιάζωνται σήμερα τὰ ζητήματά του νὰ τὰ ἀντιμετωπίζῃ.

Καὶ τότε ὑπάρχει ἴσως περίπτωσις νὰ ἀντιληφθῇ κι' αὐτὸς τὴ δύναμί του καὶ τὴν ἀξία του καὶ νὰ πάρῃ θέσιν ἐμφανῆ στὴν ἠγεσίαν τοῦ τόπου μας. Τότε θὰ τόν ὑπολογίζουν κι' αὐτόν ὡς παράγοντα καὶτότε δὲν θὰ χρειάζεται νὰ παρακαλῇ, διότι θὰ Κυβερνᾶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ πολύς, εἶναι ἡ πλειοψηφία τοῦ Ἕλλην. Λαοῦ, τὰ 65—70ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ. Τότε θὰ πάψῃ νά κυβερνᾶ τὸ κολάρο καὶ ἡ γραβάτα καὶ θὰ ἀποτελῇ πλέον τὴν ἡγέτιδα τάξιν ἡ κλίτσα, τὸ ξυνάρι, τὸ τσαπί, ἀλλὰ ἐξευγενισμένα ὅλα αὐτὰ καὶ συγχρονισμένα.

Ἀντων. Σταθακόπουλος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Ὁ Διευθυντὴς Τελωνείου Πατρῶν

ἀ ν α κ ο ι ν ο ῖ

Ὅτι τὴν 18ην Αὐγούστου ἐ.ἔ. θέλει ἐνεργηθῇ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Τελωνείου πλειοδοτικὴ δημοπρασία διά τὴν ἐκποίησιν 905 βαρελίων κενῶν ἀκαταλλήλων πρός χρῆσιν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1167 5—8—49 διακήρυξιν.

Ἐν Πάτραις τῇ 5—8—1949
Ὁ Δι)ντὴς Τελωνείου Πατρῶν
Ν. ΜΕΤΣΟΒΙΤΗΣ

ΛΥΡΙΚΟΝ
Ὀπερέττα — Ἐπιθεώρησις
ΣΟΥΛΑΣ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ
ΚΩΣΤΑ ΣΑΜΙΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Ὥρα 8—10 καὶ 10—12
Η ΓΕΝΟΒΕΦΑ
«ΟΠΕΡΕΤΤΑ»
Καλὰς θέσεις ἀπὸ πρωΐας στὸ Δημοτικὸν

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΦΙΛΙΠΠΟΥΝ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΧΗΜΙΚΟΥ—ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ καὶ εἰδικοῦ ΟΙΝΟΛΟΓΟΥ.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Γεωργίου Α'. ἀριθ. 30α
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Α' ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ εἰς Οἰναποθήκην.
ΣΠΥΡ. ΠΡΙΤΣΑΠΙΔΟΥΛΑ
Β'. ΑΚΡΑΤΑ εἰς εἰκίαν ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜ.
Τηλέφωνον 31—60

Κοινωνικά

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΛΥΡΙΚΟΝ. Σήμερον «Ἡ Γενοβέφα».
ΕΡΠΕΡΟΣ. Σήμερον «Ματωμένη Φίεστα».
ΑΔΑΜΠΡΑ. Σήμερον «Ναύτης καὶ χορεύτρια».
ΖΕΝΙΘ Σήμερον «Περιπέτειες τοῦ Τόμ Σόγιερ».
ΟΥΦΑ. Σήμερον «Ὁ ζητιάνος τῆς Σταμπούλ».

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΣΙΑ ΣΑΒΡΑΜΗ

Ἠρραβωνίσθησαν. Εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Δ. Μπογονικολὲς

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΡΟΥΣΟΡΟΥΛΟΝ μετὰ τῆς διὸ πολλῶν χαρισμάτων πεπροικισμένης δίδος ΤΑΣΙΑ ΣΑΒΡΑΜΗ, ἐκ Μεσολογγίου, εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ τὸν μετέπειτα βίον εὐτυχῆ.

Δώρα—Μαρία Στεφανάτου
Μεσολόγγιον

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΝΥΚΤΟΣ

Παπαδημητρίου Ἀντώνιος (Πλ. Γεωργ. Α.) Τσῶρσιλ 187α Ἀρβανίτης Κωνσταντῖνος Κτ. Βουλγάρεως 35 (Γερανέϊκα).

ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΝ

Γάμοι: Συμεών Γραβάνης ἐκ Μεσολογγίου—Διονυσία Βασιλοπούλου ἐκ Πατρῶν ΠΠολυχρονιάδης—Αἰκατερίνη Ραυτοπούλου ἐκ Πατρῶν, Ἀνδρέας Ἀνδρικάκος ἐκ Σπάρτης—Πηνελόπη Λάγγουρα ἐκ Πατρῶν, Ἀνδρέας Δαλδάκης ἐξ Ἰσώματος—Βάσω Ρουμελιώτη ἐκ Καστριτσίου, Γεράσιμος Κοσμάτος ἐκ Πατρῶν—Θάλεια Μωραΐτη ἐκ Πατρῶν, Κωνσταντῖνος Στα θόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν—Διαμάντω Ἀγγελοπούλου ἐκ Μυρόβρυσης Πατρῶν.

Θάνατοι: Κωστούλα Καρούσου μηνῶν 10, ἐκθετον Δημητροῦλα μηνῶν 5, Ἀγγελικὴ Δημητρίου ἡμερῶν 3, ἐκθετον Νίκη ἡμερῶν 30, ἐκθετον Μαρία μηνῶν 3, Ἀπόστολος Μακρῆς μηνῶν 8, ἐκθετον Ἑλένη μηνῶν 3, ἐκθετον Καλλιρρόη μηνῶν 4, Δημήτριος Χρυσικόπουλος ἑνὸς ἔτους, Δημοσθένης Κοσκινᾶς μηνῶν 3, Μαρία Μπόκολα ἡμερῶν 3, ἐκθετον Κυριάκος μηνῶν 3 ἐκθετον Ἀθανάσιος μηνῶν 2.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

—Δημοπρασίας προμηθείας 140 κάρρων

Ἡ Δ)νσις Γεωργίας Ἀχαΐας προκηρύσσει (τακτικὸν) μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν κατασκευὴν 140 κάρρων προοριζομένων διὰ τοὺς νομοὺς Ἀχαΐας, Ἠλείας, Μεσσηνίας, Ἀρκαδίας, Λακωνίας καὶ Αἰτωλοακαρνανίας. Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν Πάτραις καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα Δ)νσεως Γεωργίας Ἀχαΐας τὴν 30ὴν Αὐγούστου 1949 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐνώπιον ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς σχετικῆς διακηρύξεως εἰς τὰ Γραφεῖα Δ)νσεως Γεωργίας Ἀχαΐας (Τμῆμα Ἐποικισμοῦ) ὡς καὶ εἰς τὰς Δ)νσεις Γεωργίας τῶν ἀνωτέρω Νομῶν.

Πάτραι 5—8—1949
Ὁ Δ)ντὴς
Γεωργίας Ἀχαΐας
Β ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΤΑ

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Στὴ Κόρινθο τὸν περασμένο μῆνα εἶχα συναντήσει τὸν στρατηγὸ κ. Κουρκουλάκο στὴ δίκη τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου καὶ ἐκ τῶν προασπιστῶν τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Λευκάδος κ. Πάνου Βέρρη, ποὺ ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ Κορινθιακοῦ λαοῦ ἀπηλλάγη στὸ στρατοδικεῖο ἀπὸ τὴν κατηγορία τοῦ φόνου τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς ἀλησμόνητης μάννας του. Ὁ στρατηγὸς θυμήθηκε τὴν τραγικὴ μου θέσι τότε στὸ μπουντροῦμι τῆς ὁδοῦ Κανακάρη καὶ τούς κινδύνους ποὺ διέτρεξα στὸ στρατόπεδο τοῦ Λυμπεροπούλου καὶ μοῦ ἀνέφερε τὶς προσπάθειές του νὰ μὲ σώσῃ. Ὁ Γερμανὸς συνταγματάρχης στὴ Πάτρα Δέλφιγκερ καὶ ὁ λοχαγὸς τῶν Ἐς—Ἐς Ντράουγ μὲ εἶχαν γιὰ τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα. Ἡ κατηγορία μου ἦτο βαρειά: ἀρχηγὸς τῶν σαμποτάζ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς περιφερείας Μεσολογγίου. Καὶ εἶχαν γίνει τότε τὰ τρομερὰ σαμποτάζ τοῦ σιδηροδρόμου στὴ Σταμνὰ καὶ τό Αἰτωλικό. Ὁ κ. Κουρκουλάκος ἔκαμε διάβημα στούς Γερμανοὺς καὶ τοὺς βεβαίωσε πῶς ὁ Δήμαρχος τοῦ Μεσολογγιοῦ δὲν ἦτο κουκουές, ἀλλ' ἐθνικιστὴς καὶ μάλιστα ἀπό τοὺς λίγους ποὺ εἶχε ἡ Ἑλλὰς φανατικούς βασιλόφρονας. Τό διάβημα τοῦ κ. Κουρκουλάκου, αἱ ἐνέργειαι ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι τοῦ Νομάρχου, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τῶν σωματείων καὶ περισσότερον τοῦ Γερμανοῦ συνταγματάρχουΜύλλερ, ποὺ εἶχε ἐπανέλθει ἐξ Ἀθηνῶν, ἀνεχαίτισαν τὴν ἄμεσο ἐκτέλεσί μου

Στὸν κ. Κουρκουλάκο εἶχε ὑποβάλει ἕνας συγκρατούμενός μου, δικηγόρος ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι, ὑπόμνημα μακρὸν καὶ τόν ἐβεβαίωνε ὅτι ὄχι μόνον δὲν εἶνε κομμουνιστὴς, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς διώκτας τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ ζητοῦσε νὰ συστήσῃ ἱερὸ λόχο στὸ Μεσολόγγι γιὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν κτηνανθρώπων. Ὁ ἴδιος ὅταν ἀπελύθη ἀπὸ τὰς Γερμανικὰς φυλακὰς, βρῆκε ἀνέπαφη τὴ θέσι του σὰν ΕΑΜ κι' ἔγινε Λαϊκὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐαμοκρατίας Μεσολογγίου καὶ ὑπῆρξε ὁ πρῶτος εἰσηγητὴς τῆς συλλήψεως καὶ καταλύσεώς μου ὡς Δημάρχου τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1944, προχειρισθεὶς τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1949 σὲ Δημοτικὸ Σύμβουλο Μεσολογγίου ὑπὸ τοῦ προστάτου παντὸς Ἐαμίτου καὶ κομμουνιστοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Φωκίωνος Ζαΐμη. Θὰ συναντήσωμεν τὸν Λαϊκὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐαμοκρατίας καὶ σ' ἄλλα καφάλαια τῆς παρούσης, γιατί ἡ μοῖρα μου τὸ ἤθελε σύντροφο καὶ στὶς φυλακὲς Μαργαρίτη, ὅπου ὡς θὰ ἰδοῦμε μᾶ: μετέφεραν ἐκ τοῦ Λυμπεροπούλου.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὸ Ἀγρίνιο καὶ στὴ Ναύπακτο γινότανε γενικὴ στρατολογία τῶν ἐθνικιστῶν γιὰ τὰ τάγματα ἀσφαλείας. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματος Ἀγρινίου κ. Γεώργιος Τολιόπουλος — μὲ τὸν ὁποῖον πέρασα κατόπιν πολλοὺς μῆνες φυλακὴ στὰ κομμουνιστικὰ στρατόπεδα Παναγοπούλου καὶ Πλατάνου — ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ μεταβῇ στὴ Ἀθήνα καὶ νὰ συλλάβῃ μάλιστα Ἀγρινιῶτες ποὺ ἔμεναν ἐκεῖ καὶ τοὺς στείλῃ στὸ Ἀγρίνιο. Εἶναι γνωστὴ ἡ σύλληψις τοῦ καπνεμπόρου καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἐθνικιστῶν τοῦ Ἀγρινίου κ. Γεωργίου Σκκλίγκου, στὴν Ἀθήνα. Τότε ὁ κ. Τολιόπουλος εἶχε πάρει ἀπόφασι νὰ κάμῃ ἐπιδρομὴ στὸ Μεσολόγγι — μοῦ τὸ ἐβεβαίωσε καὶ ὁ ἴδιος στὴ φυλακὴ μας στὸ Πλάτανο — μὲ δυὸ λόχους καὶ νὰ συλλάβῃ πολλοὺς Μεσολογγίτας καὶ Μεσολογγίτισσας καὶ πρῶτον ἐμένα, ποὺ μὲ εἶχανπαραστήσει καὶ στὸ Τάγμα Ἀγρινίου ὡς ἀρχικομμουνιστή. Καὶ μοῦ ἔλεγε γελῶντας ὁ κ. Τολιόπουλος ὅτι θὰ μὲ κρεμοῦσε στὸ μεσαῖο στύλο τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πλατείας Μεσολογγιοῦ. Ἐματαιώθη ἡ ἐπιδρομὴ ἐκείνη στὸ Μεσολόγγι γιατί ἀπαιτεῖτο νὰ συμφωνήσῃ καὶ ὁ Γερμανὸς συνταγματάρχης Μύλλερ, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριζε τὴν ἰδικὴ μου ἄποψι νὰ μὴν ἔλθουν τάγματα στὸ Μεσολόγγι. Εἶναι δὲ ὀρθὸ νὰ σημειώσω ἐδῶ ὅτι ὁ ἀδελφικὸς μου φίλος κ. Μιλτιάδης Τζάνης, ποὺ διετέλεσε Δήμαρχος σὲ δύσκολη ἐποχὴ τοῦ Ἀγρινίου καὶ ὠφέλησε πολὺ μὲ τὴν πολιτεία του τὴν περιοχὴ του καὶ ἀπέτρεψε ἀμέτρητους κιδύνους, μοῦ ἔστειλε γράμμα καὶ μὲ εἰδοποίησε γιὰ τὴν σχεδιαζομένη ἐκείνη ἐπιδρομὴ, γιὰ τὴν ὁποίαν τόσα μοῦ εἶπαν οἱ ἀλησμόνητοι φίλει τοῦ στρατοπέδου Ἀγρινίου κ. κ. Σαραντόπουλος φαρμακοποιὸς, Χρῆστος Σπανόπουλος δικηγόρος, Πάνος Γιωτόπουλος ταγματάρχης, Περικλῆς Κιτσοπάνος, Γρηγόρης Παπούτσης ταμειακὸς, Ἀπόστολος Νάκος, Χρῆστος Μουντζούρης, Τάκης Κοτρῶτσος, καὶ ὁ Πιγκράγγουρος, μικρὸς Ὑφαντῆς, πού ἔπερνε στὸν ὦμο τὸ πολυβόλο στὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Τριχωνίας.

Μία ἐπιδρομὴ ποὺ ἔγινε στὴ Ναύπακτο εἶχε ἔπειτα τὴν ἀντεκδίκησι. Ἦταν τότε ὅλα δύσκολα καὶ ὅλα φοβερά. Ἐχρειάζετο γιὰ κάθε περίπτωσι εἰδικὴ πολιτικὴ μιὰ καὶ ἀντιμετώπισις καὶ δικαιολογία ἢ κατάλληλη, γιὰ νὰ ἀποφευχθῇ τὸ κακὸ ἢ νὰ γίνῃ τὸ πιὸ λιγώτερο. Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ οἱ Γερμανοί, ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ Ἐαμῖτες σκότωναν ἐβαζάνιζαν τὸ δύστεχο λαό. Στὴ Μέση Ἀνατολὴ, ὅπου εἶχε τὴν ἕδρατης ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἡ Κυβέρνησις τοῦ μαρτυρικοῦ καὶ ἡρωϊκοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β'. πολλὰ ἐγίνοντο τὰ σφάλματα. Ἀπὸ τὴν μοῖρα τῶν προσώπων ποὺ ἀπέδωσαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην — ἐμνημόνευσα ὡς τώρα τοὺς κ. κ. Γεωρ. Παπανδρέου, Παν. Κανελλόπουλον, Ἀθαν. Παπαδάκη — θὰ προσθέσω τὸ ὄνομα τοῦ Αἰτωλοακαρνᾶνος νομομαθοῦς κ. Θεμιστ. Τσάτσου, ἀδελφοῦ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας κ. Κωνστ. Τσάτσου. Ὁ κ. Θεμιστ. Τσάτσος ἔφυγε ἀπό τὴν Ἑλλάδα τὴν 28 Μαΐου 1944. Μὲ μύριες περιπέτειες ἔφθασε στὴ Βηρυττό, τὴν 8 Ἰουνίου, ἔγινε ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὡρκίσθη τό μεσημέρι τῆς ἡμέρας ἐκεί ης μαζὶ μὲ τὸν κ. Παν. Κανελλόπουλον ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, Δημ. Λόντου ὑπουργὸν τῆς Προνοίας. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν συνωμίλησε μὲ ἐγκαρδιότητα μὲ ἕνα ἕκαστον ἰδιαιτέρως μέ τούς ὑπουργούς. Τόν κ. Θεμ. Τσάτσο τὸν ἠρώτησε τί φρονοῦσε περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως.

Ὁ κ. Θεμ. Τσάτσος ἀπήντησε στὸν Βασιλέα ὅτι «δημοκρατικὸς αὐτὸς πιστεύει πῶς ὁ ἐχθρὸς τοῦ Βασιλέως ἐργάζονται τόσον καλὰ ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου του ὥστε εἶνε ἀμφίβολον ἐὰν θὰ κατορθώσουν οἱ φίλοι του νὰ τὴν ἐμποδίσουν».

Ὁ Βασιλεὺς ἐμειδίασεν καὶ κατόπιν ἐγέλασεν.

Στὸ ὑπουργικὸν συμβούλιοτῆς 4 Αὐγούστου 1944 ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Γεωργ. Παπανδρέου, ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος ὠμίλησεν μὲ πάθος καὶ ἠθικὴν ἔξαρσιν καὶ ἐπευξήθη νὰ ἀνατεθῇ βραδύτερον εἰς τὸν κ. Θεμ. Τσάτσον, τὸν κ. Φιλ. Μανουηλίδην καὶ τὸν Ι. Ζεῦγον νὰ ἔλθουν στὴν Ἑλλάδα καὶ ὡς τριμελὴς ἐπιτροπὴ νὰ μεριμνήσουν γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτο ἐγκαθίδρασι τῆς Κυβερνήσεως.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ κανείς ὅτι ἡ ἀπρόσκοπτος ἐγκατάστασις τῆς Κυβερνήσεως στὰς Ἀθήνας ἦτο ἀπαραίτητη καὶ ὅτι σὲ καμμία περίπτωσι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ συμμαχικὴ παρέμβασις σὲ κομμουνιστικὴ παρασπονδία.

Ὁ κ. Θεμιστοκλῆς Τσάτσος ἐπέτυχε στὴ ἀποστολὴ καὶ ἐνήργησε μὲ δύναμι καὶ σωφροσύνη. Ἦλθε στὴν Ἑλλάδα τὴν 28 Σεπτεμβρίου μὲ τὸ προσωπικὸ ἀεροπλάνο τοῦ κ. Οὐίλσων. Σ' αὐτὸ ἐπέβαιναν ὁ στρατηγὸς κ. Ναπολέων Ζέρβας καὶ οἱ Ζεῦγος καὶ Σαράφης. Ἡ κυρία Ἀννίτσα Θ. Τσάτσου καὶ ὁ μικρὸς υἱὸς του Δημητράκης πέρασαν ὄχι μικροὺς κινδύνους τότε στὴν Ἀθήνα. Εἶχε δμως τὴν φροντίδα τους, μὲ κίνδυνο προφανῆ, ὁ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶντῆς Ἀντιστάσεως πολιτευτὴς τῆς Αἰτωλοακαρνανίας τώρα κ. Γεώργιος Σερπάνος.

Στὸ στρατόπεδο τοῦ Λυμπεροπούλου, ὅπως καὶ σ' ὅλες τὶς φυλακὲς φθάνουν ὅλες οἱ πληροφορίες, γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα, ὅσο καὶ αὐστηρὰ μέτρα ἂν λαμβάνωνται Μέσα στὸ ψωμί, στὰ σιγάρα, στὴ γιασούρτη, στὸ φαγητό, σημειώματα ἀπὸ καλούς φίλους μᾶς ἐνημέρωναν γιὰ ὅλα τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς ζωῆς τῶν φυλακισμένων βγαίνοον. Καὶ ἀπὸ ἕνα Ἐαμίτην Πατρινόν, ἔμαθα λεπτομερείας γιὰ πρόσωπα καὶ πράγματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καταπληκτικά, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχω καμμίαν δυσκολίαν νά κοινολογήσω τώρα, ποὺ δὲν ὑπάρχει κανένας φόβος γιὰ τοὺς ἀναφερομένους Πατρινοὺς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανακάρη 127.

ΚΟΜΜΑ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ
ΛΕΙΧΗ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Ἀνακοίνωσις

Κατόπιν τοῦ δημοσιεύματος τῆς προσωρινῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος Φιλελευθέρων ἐν τῇ Ἐπαρχία Μεσολογγίου καὶ πρὸς ἀποφυγὴν παρανοήσεων μεταξὺ τῶν Φιλελευθέρων πολιτῶν τῆς Ἐπαρχίας Μεσολογγίου ἀνακοινοῦμεν τὰ κάτωθι:

1) Ὅτι οὐδεμία διαταγὴ τοῦ Κόμματος ὑπάρχει περὶ διαλύσεως τῆς Λέσχης Φιλελευθέρων Αἰτωλ)νίας.

2) Οὐδεμία διαταγὴ ἐξεδόθη περὶ διαλύσεως τῶν ὑπαρχουσῶν ὀργανώσεων Φιλελευθέρων καὶ παραδόσεως τῶν ἀρχείων των εἰς τὴν ἐν λόγω Ἐπιτροπήν.

Ἑπομένως δὲν ὑπάρχει λόγος ἀντικαταστάσεως τῶν νομίμως ἐκδοθεισῶν ταυτοτήτων τῶν μελῶν τοῦ κόμματος.

Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διακρινόμενον διά τὴν εὐρύτητα τῶν Φιλελευθέρων ἰδεῶν ἐπίσης καὶ μεταξὺ τῶν μελῶν του δὲν εἶναι δυνατόν νά δεσμεύῃ ταῦτα κατὰ τρόπον αὐταρχικὸν καὶ νὰ τὰ ἀποκλείῃ ὅπως ἀπευθύνωνται ἄνευ ἐνδιαμέσου καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Κόμματος, ὅπως ἔπραττον καὶ πρὸς τὸν ἀείμνηστον ἱδρυτὴν τοῦ Κόμματος Ἐλευθέριον Βενιζέλον.

Ἐν σχέσει μὲ τ' ἀνωτέρω ὡς μᾶς ἐδήλωσεν τόσον ὁ Πρ